الله کسانی را که در دنیا مردم را شکنجه می کنند، عذاب می دهد.

از هشام بن حکیم بن حزام رضی الله عنهما روایت است که وی در شام بر عده ای از کشاورزان غیرعرب گذشت که آنها را در آفتاب نگه داشته و روی سرشان روغن ریخته بودند! پرسید: ماجرا چیست؟ گفتند: به خاطر خراج مجازات می شوند. - و در روایتی آمده: به خاطر جزیه حبس شده اند. - پس هشام رضی الله عنه گفت: گواهی می دهم از رسول الله صلی الله علیه وسلم شنیدم که می فرمود: «إِنَّ اللهَ يُعَذِّبُ الَّذِينَ يُعَذِّبُونَ النَّاس في الدُّنْيَا»: «الله کسانی را که در دنیا مردم را شکنجه می کنند، عذاب می دهد». آنگاه نزد امیر رفت و حدیث را بازگو کرد که امیر وقت دستور آزادی آنان را صادر نمود و بدین ترتیب آزاد شدند.

[صحیح است] [به روایت مسلم]

هشام بن حکیم بن حزام رضی الله عنهما در شام از کنار کشاورزانی غیر عرب می گذرد که در زیر آفتاب نگه داشته شده اند تا از گرمای خورشید بسوزند و برای اینکه شکنجه ی آنها بیشتر شود، روی سرهای شان روغن ریخته بودند. چون روغن بر شدت گرمای خورشید می افزاید. بنابراین سبب شکنجه ی آنها را جویا می شود که پاسخ می شنود: آنها اجاره ی زمین هایی را نپرداخته اند که در آنها کار می کردند. و در روایتی آمده است: جزیه ای را که بر آنان تعیین شده نپرداخته اند. وقتی هشام رضی الله عنه شکنجه ی آن افراد ضعیف را دید، گفت: گواهی می دهم از رسول الله صلی الله علیه وسلم شنیدم که: «هرکس مردمی را شکنجه کند و عذاب دهد که مستحق آن نیستند، الله متعال در قیامت او را عذاب می دهد؛ و این جزایی مطابق با عمل وی می باشد». بعد از اینکه هشام این مساله را یادآور می شود، نزد امیر رفته و حدیث رسول الله صلی الله علیه وسلم را برای او بازگو می کند؛ و این باعث می شود امیر وقت آنها را به حال خودشان رها کند و از این وضعیت نجات دهد. اما این به معنای عدم مجازات خطاکاران و تنبیه آنان به گونه ای نیست که آنان را از خطا و جرم شان بازدارد و مانع شرشان شود؛ بلکه آنچه نهی شده، متوجه تعذیب و شکنجه ای افزون بر مجازات معمول می باشد.

http://sunnah.global/hadeeth/fa/show/8888